

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 75 (2148)

Велико Търново, четвъртък, 24 юни 1965 г.

Цена 2 стотинки

ПРЕД ПРАЗНИКА НА РАБОТНИЦИТЕ ОТ ТРАНСПОРТА И СЪБЩЕНИЯТА УСПЕХИ НА ПОЩЕНЦИ

В чест на Празника на работниците от транспорта и съобщенията пощенците в Горна Оряховица поеха допълнителни задължения за изпълнение на плана по всички показатели. За петте месеца на 1965 г. той е преизпълнен. В Горна Оряховица са открити 40 телефонни поста, положени са 8000 м подземни кабели, открити 164 радиоточки, 197 радиоприемници и 54 телевизори.

В предпразничното съвещание се проявиха Цветан Вълков — кабелен монтажър, удостоен със званието „Най-добър в професията“, Илия Курчаров — монтажър в градската мрежа, също носител на званието „Най-добър в професията“. Добре работиха техниците от автоматичната теле-

фонна централа Христо Цонев и Кирил Ковев, на които е присвоено званието „Ударник“.

В социалистическа надпревара са и работниците от пощенските служби. За 5 месеца те са разнесли и изпратили 356 816 писма, 7786 козети, 22 162 телеграми и 13 017 пощенски записки. Старателно гледат на своята работа Васил Щирков, Йордан Щирков, Ценов Енчев, Виолета Русева, Стефан Яначков и други, които в дъжд и кал, в мраз и пек, винаги се стараят писмото или вестника навреме да се предаде в дома на получател.

Ив. ДЖИПОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

Предпразничен подарък

В навечерието на Празника на работниците от транспорта и съобщенията с Джулюница получи още една придобривка. Пусната е в проба експлоатация първата селска автоматична телефонна централа. За разлика от съществуващите досега градски централи, тя е построена изцяло с наши, български съоръжения.

Сегашните телефонни абонати могат, през всяко време на денонощието, да влизат във връзка с Велико-търновската автоматична група. Телефонните постове от Велико Търново, Горна Оряховица и селата около Джулюница също имат непрекъсната връзка със селските абонати.

Малко дни остават до Деня на транспортните работници. С нетърпение го очакват железничарите от гара Горна Оряховица — разпределителна. За петте месеца на годината те са изпълнили плана за вагонооборота 108.41 на сто. Срещу показателя за транзитния престой стои цифрата 102.80 на сто или казано на друг език — от спестените 43 000 вагон-часа, за допълнително натоварване са отпуснати на народното стопанство 850 вагона! През пролетта гарата се отказва от услугите на един маневрен локомотив и реализира икономия от 15 000 лева само за около 40 дни.

Комунистите от четирите първични организации в разпределителния и пътнически райони са начело в ръководството и борбата за изпълнение на плана. Всеки комунист е запознат със задачите и отблизо следи за осъществяването им. Дясна ръка на партийните организации са комсомолците и профсоюзните „младежи“. Ръководителите на смените са хвърлили сили за призово място в съревнованието помежду си. В разпределителния район първенец е младежката смяна на П. Камков, а в пътнищия — на Т. Юзев.

Благоприятно се отрази върху работата на колектива обединяването на разпределителната и пътнищката гари. Не е проблем вече взаимомощта между двата района, което се изразява в развозването на товара, не се задържат влакове състави и др.

Така живее и работи колективът на жп гара Горна Оряховица — разпределителна — основна единица в жп управлението.

С такива успехи железничарите от гарата ще посрещнат своя ден — горди от плодотворната своя труд, уверени в бъдещето.

Ал. ЧАНТАРОВ

Бутефлика отпътувал от Кайро

КАЙРО, 23 юни (ТАСС). — Министърът на външните работи на Алжир, Абдел Азиз Бутефлика, който се намираше тук на еднодневно посещение, отпътува рано тази сутрин за родината си, съобщава агенция МЕН.

Преди да отпътува Бутефлика, заявил пред кореспондента на агенция МЕН, че вчера той се срещнал с президента на ОАР Насир, който информирал за последните събития в Алжир. Алжирският министър на външните работи също, че той се е срещнал с намиращия се понастоящем в Кайро председател на Държавния съвет на КНР Чжоу Ен Лай. Както изтъква агенция МЕН, президентът Насир и председателят на Държавния съвет на КНР Чжоу Ен Лай, са се съгласили с алжирското правителство, че е необходимо конференция на страните от Азия и Африка в Алжир да се проведе в определения срок.

В няколко реда...

ХАНОЙ, 23 юни (ТАСС). — Войските на противобългарската отбрана на ДРВ свалиха американски безпилотен разузнавателен самолет — съобщава днес военното командване на ДРВ. Това станало на 21 юни в провинция Тхан Хоа.

ЛОНДОН, 23 юни (ТАСС). — В резолюция, внесена в камарата на общините, лейбъристите Уилям Уърби настоява да се прекратят американските бомбардировки във Виетнам. Той иска да се установи незабавно дипломатически отношения между Англия и Демократична република Виетнам, Англия и другите страни от британската общност да престанат да оказват помощ на азиатския режим в Южен Виетнам, имащ подкрепа на народа. Англия, се казва в резолюцията трябва да потвърди, че се бори за единство на цял Виетнам.

ПАРИЖ, 23 юни (ТАСС). — Третият ден в Сеул продължават протестните демонстрации против сговора на управляващите кръгове на Япония и Южна Корея и против подписания от тях договор за „нормализиране“ на отношенията. Съобщава агенция Франс прес. Днес сеулската полиция, употребявайки гранати със слъзлив газ, разпръсна демонстрацията, в която участвували около 1000 студенти от чуждите заведения на столицата. Демонстрациите продължават.

ЛОНДОН, 23 юни (ТАСС). — Саплатовият режим подготвя нова разпрана с борбите за свобода и демокрация в Португалия. Като съобщава кореспондентът от агенция Ройтер от Португалската столица, вчера започнал процес в Лисабон срещу 12 души, включи-

В НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

В Столицата на 22 юни т.г. бе открита десетата сесия на Четвъртото Народно събрание. На първото заседание, след като почетоха паметта на починалия народен представител Крум Байтошев, народните представители приеха с пълно единодушие предложението от Бюрото на Народно събрание дневен ред. Най-важните въпроси, които сесията обсъжда, са приемането на декларацията на Народно събрание по Обръщението на ЦК на КПСС, Президиума на Върховния съвет на СССР и правителството на Съветския съюз по случай 20-годишнината от победата над германския фашизъм, докладите на министъра на вътрешната търговия и министъра на народното здраве и социалните грижи и съдокладите на съответните постоянни комисии при Народно събрание, предложените законопроекти и др.

Изказалите се по първа точка от дневния ред народни представители изразиха подкрепата на целия български народ на Обръщението. В него те виждат реална програма за предотвратяване на една унищожителна термоядрена война, за запазване и укрепване на мира в света.

Народните представители единодушно приеха декларацията на Народно събрание по Обръщението.

В началото на своя доклад министърът на вътрешната търговия Пеко Таков отбеляза, че разглеждането на състоянието на вътрешната търговия от настоящата сесия, е само по себе си висока оценка за значението, ролята и мястото на социалистическата търговия в народното стопанство. След това той приведе конкретни данни за бързия ръст на нашата икономика, подчерта, че това създава все по-големи възможности за пълното задоволяване на постоянно растящите нужди на населението.

На предпразничното заседание на Народно събрание вчера бе изслушан съдокладът на постоянната комисия по търговията. След това започнаха разискванията по двата доклада.

ЖЪТВА НА ПШЕНИЦА

Първа комплексна бригада в ТКЗС в Долна Оряховица с бригадир Никола Маринов, която граба в стопанството започна жътвата на ечемича и вече е ожънала две трети от площите, вчера откри жътвата на пшеницата. Още през първия ден бяха ожънати по разделения начин 200 декара.

А. Кръстев

ПОВЕЧЕ РАЗДЕЛНА ЖЪТВА

Жътвата на ечемича в окръга започна. Към 22 юни общо са пожънати 10 913 декара — в Долна Оряховица 1988, в Обединение 1000, в Полски Тръмбеш 890, в Михалци 720. Добре е, че още от първите дни на прибиране на реколтата се създава добра организация. Направено е далеч повече в сравнение с миналата година по механизиранието на зърнопроизводството. Това ще позволи да се освободи много работна ръка, която да се използва в продължаване грижите за другите селскостопански култури.

Тази година в окръга има да се прибират към 770 000 декара житин култури, състоянието на които е много добро. Добра реколта обещава и стоте хиляди декара високодобивни участъци пшеница, от които се очаква не по-малко от 300 кг от декара. Това е плод не само на благоприятните условия за развитие на житиниците, но и на по-добрите грижи, проявени от стопанските ръководства, от специалистите и кооператорите. Сега, обаче, с цялата си острота стои въпросът за бързо и без загуби прибиране на зърното. Сигурно средство тук е разделната жътва. При нея загубите на зърно се намаляват до минимум, съкращават се сроковете на жътвата, а доузряването протича при по-благоприятни условия. Бързо и по-добре просъхва и сламата, което позволява тя своевременно да се балира и съхрани в сухо състояние, дори и при значителна заплевелост на посевите.

Всичко това добре се знае от ръководствата и специалистите на стопанствата, но въпреки наличието на 140 широкозахватни жътварки през миналата година по разделения начин бяха пожънати едва 138 344 декара, което представлява средно 981 декара на машина, или 19.5 на сто от площите с есенници. Добро натоварване на машините имаха в ТКЗС Овча могила, Страхилово, Павликини, Алеково и Джулюница. Не такава беше натоварването на жътварките в Самоводене, Дъсково, Морави, Сухиндол и други.

Опитът на наши и други стопанства говори, че при добра организация с наличните широкозахватни машини ние имаме възможност да приберем по разделения начин около 30 на сто от площите. Това предполага, обаче, средната производителност на виндироуер да достигне най-малко 1700—1800 декара. Тук особено важно е как ще се постави работата, как ще се организира и отчита съревнованието между механизаторите. Всяка хубава проява, всеки успех трябва да се разгласява най-бързо чрез местните радиовъзли, многотиражките и в. „Борба“. Това е вид обществено признание и зачитане труда на първенците, което безспорно ще стимулира и другите.

Тази година — повече разделна жътва! Това е голямата задача за прибиране на реколтата, загубите от която трябва да се сведат до минимум, бързо да се освободят площите и своевременно да се засеят с втори култури.

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ТКЗС „В. И. Ленин“ в Полски Тръмбеш Петер Петров явно се изненада от посещението ми.

— Защо именно при нас сте се насочили? — понежи да възрази той. — При нас няма кой знае какви хубави работи.

И от прекомерна скромност ми разказа наглед брещи неща:

— Позакъснялата пролет позабави и нас, — продължи председателят, — и сега хвърляме всички сили да наваскаме загубеното. Преди всичко трябва да похваля кооператорите за тяхната неуморна работа, за решението им да изведат стопанството на едно от челните места. За другото — какво сме свършили досега и какво работим днес — самичък прескочете до блоковете, обиколете лозята, отишете се във фермите. И каквото видите — това пишете.

Полскотръмбешчани са едни от първите в окръга, които

ВЧЕРАШНИЯТ ДЕН В ПОЛСКОТЪРМБЕШКИЯ КООПЕРАТИВ

започнаха тазгодишната жътва. Първи в битката за осигуряване хляба на народа встъпиха със своите виндироуери механизаторът Илия Станев от Полски Тръмбеш, който в местността „Червенка“ вчера пожъна над 300 декара ечемик, и колегата му Илия Костев от Климентово, който в „Геранлика“ ожъна също над 300 декара. Двата механизатори до снощи ожънаха общо над 1500 декара ечемик. В Климентово вчера жънаха два виндироуера. Единият дойде на помощ от Раданово, където ечемикът още не бил узрял, но днес или най-късно утре и в Раданово ще забумят виндироуерите. И в Каранци започна жътвата.

Навсякъде в Полскотръмбешкото стопанство е отгледан хубав едър ечемик, който обещава планивания добив да бъде надхвърлен. Днес започна подбирането на ечемича с комбайни, а едновременно с това и балирането на сламата.

Да споменем няколко думи за зърнопроизводството. Те са жътва, четвърти поред ден вече, в Каранци и Раданово чевеклото се полива обилно.

Тръмбеш и Климентово стоят неизползувани, тъй като все още не са асфалтирани. Преди доста време стопанството достави асфалт, който стои така. Многократно от Окръжно пътно управление обещава да ги асфалтират, но... обещаение къща не прави. Жътвата ойде, но от страна на пътно управление все още нищо не е сторено.

Най-голяма е грижата на полскотръмбешчани по пряскачното на 3400-те декара лозя, по опазването им от маната. Кооператорите имат горчив опит от миналата година, когато от оманяването на гроздето загубиха 420 000 лева. Започна и вчера продължи навсякъде пряскачното — шести път.

Със захарно цвекло стопанството има засадени 3100 декара. Цялата площ подхранена с бозата, е окопана трети път с машини и два пъти на ръка. Протяг листната възка се вземат енергични мерки. И вчера, четвърти поред ден вече, в Каранци и Раданово чевеклото се полива обилно.

Кооперативът разполага с 8200 декара царевични посеви. Те са добре окопани и проредени. Вчера едновременно с окопването се извършваше подхранване с амониева селитра.

През целия ден над Полски Тръмбеш и Раданово кръжеше самолет от селскостопанската авиация с неуморима командир Райчо Христов Раев. Само сутринта те напърскаха 600 декара тютюн. До вечерта напърсканите площи цвекло и тютюн възлязоха на 1700 декара! Каква огромна помощ оказа на кооператорите екипажът на този самолет! Той облетя работи досега общо 56 000 декара — 21 000 декара есенници бяха напърскани против житната дървеница, а 6000 декара и втори път, 10 000 декара наторени, напърскани бяха 1600 декара памук, 1700 декара лозя, много декари домати, бостани.

Не стигаха надпреварата и при градинарите. От няколко дни в радановската градина берат домати и пипер, шипки и зеле.

В ливадите застанаха коса-

ците. Вторият откос люцерна трябва да бъде отбран в срок! От първия откос тук бяха консервирани 1600 тона, а 400 тона — изсушени.

Да надникнем и в сведенията на оперативната отчетност за вчерашния ден. Окопани и наторени бяха 1020 декара царевични, напърскани — 515 декара лозя! Единадесет пряскачки работиха в лозята вчера — в Раданово и Каранци по три, в Полски Тръмбеш и Климентово по две и една в Орловец. Окопени бяха 100 декара ливади.

С хубави резултати се похваляха и животноводите. Вчера те надойха 3210 литра краве и 2100 литра овче мляко. Птицеводите събраха 3120 яйца.

Превалиа работният ден. Някъде отсам „Червенка“ след час ще се запали слънцето. Ще се приберат по домовете си кооператорите, ще отпочинат след напрегатния труд, а утре (Б. Р. днес) отрано отново ще продължат битката за по-голямо изобилие.

Николай КОТЕВ

ПРЕСЛЕДВАНЕ НА БОРЦИТЕ ЗА ГРАЖДАНСКИ ПРАВА В САЩ

НЮ ЙОРК, 23 юни (ТАСС). — Седем участници в движението за граждански права на негрите, които организираха на 11 март първата в историята на САЩ седмична демонстрация в резиденцията на президента — Белия дом, вчера бяха осъдени от Вашингтонския съд на шест месеца затвор всеки от тях.

Въпреки приетия през 1964 година така наречен закон за граждански права, властите по места почти нико не правят за ликвидирани на фактическа дискриминация на негрското население, особено в южните щати на страната. Седем смелчаци, влизайки с група туристи в сградата на Белия дом, устроиша седмична демонстрация с надежда да привлечат вниманието на президента на САЩ към расовия терор в Селма, щата Алабама, към факта, че приетият закон остава на книга. Въпреки искането на демонстрантите, президентът отказа да ги изслуша.

Пронизвайки присъдата, съдията Томас Скали лицемерно заяви, че са му „Понякога намеренията“ на демонстрантите, но, че те „са избрали най-святото от всички места — Белия дом“, (БТА)

ДЕВЕТИЯТ СВЕТОВЕН МЛАДЕЖКИ ФЕСТИВАЛ

НАШИЯТ КОНТИНЕНТ може да се нарече фестивален, защото всички досегашни фестивали се провеждаха на негова земя.

1947 година. На зова на създадената вече Световна федерация на демократичната младеж откликнаха хиляди млади хора. От шестдесет страни в Прага пристигнаха делегати за Първия световен младежки фестивал. Вторият световен младежки фестивал през 1949 година събра в Буапешта представители вече от осемдесет страни.

Империалистическите кръгове сериозно се разтревожиха от неочакваното влияние на фестивала сред младежите от техните страни.

Въпреки полицейските мерки и съдебните преследвания стотици млади хора от Западна Европа и Америка се отзоваха в демократичен Берлин през 1951 година, за да вземат участие в Третия световен младежки фестивал.

На Четвъртия младежки фестивал в Букурещ дойдоха мла-

дежи от сто и единадесет страни. Две години по-късно възродена Варшава, станала домакин на Петия младежки фестивал, приласка хилядите младежи, дошли от сто и четиринадесет страни.

Фестивалът от 1957 година, състоял се в Москва, остана в историята на световното младежко движение като най-грандиозната и величава младежка среща. Тридесет и четири хиляди младежки сърца туптяха с пулса на великия съветски народ.

Седмият младежки фестивал през 1959 година във Виена събра представителите на сто страни.

За осмия световен младежки фестивал в Хелзинки дойдоха представители и от най-далечните краища на земното кълбо — Чили, Аржентина, Колумбия, Индонезия, Корея, Гвинея и десетки други. Едно от най-големите събития на фестивала беше включването в делегацията на Съветския съюз на двамата героини-космонавти Юрий Гагарин и Герман Титов. На

всякъде срещите с покорителите на Космоса се превръщаха във вихурици манифестации на дружбата със Съветския съюз.

През септември 1964 година Международният инициативен комитет се събра в Хелзинки и реши Деветият световен младежки фестивал да стане от 28 юли до 7 август 1965 година в Алжир. Алжирският фестивал е първият фестивал, който ще се проведе извън пределите на Европа. Провеждането на фестивала в Алжир за африканските народи е признание и уважение на борбата на целия континент срещу империализма.

Програмата на фестивала е по-различна от досегашните. За разлика от всички фестивали досега няма да има художествени конкурси (изключение ще бъде само филмовият конкурс). В нея няма на това се предлагат повече и различни политически дискусии, семинари, срещи, разговори по политически и икономически проблеми. Ще се проведат няколко големи

политически манифестации и митинги, манифестации, посветени на борбата за мир, възроменателно тържество по случай двадесетгодишнината от хвърлянето на атомната бомба над Хиросима и Нагазаки, митинг за солидарност с африканските народи в борбата против колониализма, неоколониализма и империализма, за национална независимост, политически колонизъм с осем семинара на тема: „Ролята на младежта и студентите в борбата за запазване на световния мир и независимостта на народите, защитата на правата на самоопределение“. Срещата на младите работници ще бъде открита с конференция за расовата дискриминация в областта на труда. Проблемът за аграрната реформа и кооперирането на селското стопанство ще се обсъди на срещата на младите селяни. Студентите също имат своя богата програма. Те ще проведат семинари за аспекти на арабската и африканската култура, за алжирската и африканската музика, за проблемите на съ-

временния театър, архитектура и кино.

Отмяната на художествените конкурси не означава, че фестивалът ще бъде лишен от културни развлечения. Ще се изнесат концерти от световно известни състави и изпълнители, спектакли, циркови представления и естрадни програми.

На Деветия световен младежки фестивал българската младеж ще бъде представена от група от 350 души: културна група от 205 човека, група за участие в колоквиуми, в политическите и културните семинари, в срещите по интереси и професии от 50 младежи и девойки, спортна група с 45 физкултурника и други 50 човека. Освен това се подготвя и една туристическа група, в състава на която ще участвуват активисти на Комсомола, първенци в труда и учението, представители на младата творческа интелигенция и други.

Нашите фестивалци ще напуснат пределите на Родината, уверени, че както на всички фестивали, така и сега достойно ще представят китна България.

Д. МИНЧЕВ

секретар на Окръжния комитет на ДКМС

Първите в Петата петилетка

ДЕЛЯТ НИ МЕ-СЕЦИ от края на последната година от петилетката. Скоро ще навлезем в Петата петилетка, която чертае още по-смели перспективи за развитието на страната ни, за подобряване материалното благосъстояние на нашия народ.

Централният комитет на Комсомола обяви за пионери на Петата петилетка всички млади хора, които първи заработят по нейния план. Примерът на градската организация на Комсомола във Велико Търново „Кой първи ще навлезе в Петата петилетка“ е показателен за голямото раздвижване и организация на силите в младежките производствени единици.

Окръжният комитет на Комсомола организира масово всемладежко съревнование между общинските организации, дружествата на Комсомола и всички младежки производствени единици, като за първенец ще се смятат всички, които са превъзпълили своите планове и обещания и които изпълнили своя план за чистата продукция и чистия доход.

В съревнованието „Пионери на Петата петилетка“ са включени вече и достойно се представят с превъзпълени планове за чистата продукция и чистия доход младежките тракторни бригади от Полски Сеновец, Джулюница, Морави и др.

Още отсега се поздравяват с изпълнени годишни планове комсомолците, работещи в младежката птицеферма в с. Овча могила. Редица младежки производствени единици и от промишлеността превъзпъливат своите планове. Такива са, например, младежките бригади „Млада гвардия“, която на 25 май т. г. изпълни годишния си план и „Юрий Гагарин“, изпълнила 6-месечния план за 4 месеца, и двете от СП „Коммунални услуги“.

Графикът на дните, подреден по цифри, от ден на ден се изменя, защото ръцете се оказват по-сърдечни, по-неуморни. И все пак най-голямата надпревара ще бъде в дните на септември, октомври, ноември и декември. Те трябва да се превърнат в ударни дни, дни на Петата петилетка.

Младежки простори

РЕДАКТИРА НЕШАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ

Това са само част от бригадирите от великотърновския отряд „Д-р Стефан Черкезов“. Снимки: Н. НЕДЕВ

ВЕСТИ ОТ КАСКАДА „СЕСТРИМО“

Знамената са в нашия строй

В ЧЕСТ на тържественото откриване на младежката национална бригада „Йорданка Николова“, работеща по пътя Якоруда — Трещеник бригадирите от Благоевградски, Габровски, Кюстендилски, Пернишки, Пазарджишки и Великотърновски окръзи работиха с всички сили за спечелване на съревнованието между отрядите. Един от сериозните претенденти беше нашият отряд „Д-р Стефан Черкезов“.

В последната тридневка отбелязахме най-голямото постижение — изпълнение на плана 208 на сто, с което отрядът ни се нареди на първо място.

Благородна надпревара кипеше и между четите в отряда. Най-упорити се оказаха горнооряховци, които заеха челното място с изпълнение на плана 210 на сто, следвани от великотърновци — 208 на сто и от совишани — 206 на сто. Удивителен е резултатът на първо звено от първа чета, което постигна изпълнение на нормите 215 на сто. Бригадирите Георги Илиев, Петър Йорданов, Стефан Стефанов, Йордан Нео-

нов от това звено редовно изпълняват трудовите си норми над 220 на сто.

Преди откриването на бригадата командирът Цветко Лилкин поднесе преходните червени знамена на нашия отряд. Бригадирското ни мото „Ура!“ разтърси сълзаната Рила. Командирът на отряда Христо Банков и командантът Носиф Белалов изказаха благодарност на всички бригадири и ученици бригадния щаб, че знамената за отряд, чета и звено-първенци няма вече да се изпускат от ръцете на великотърновци.

На 19 юни стана тържественото откриване на националната бригада. Горди и силни ние бяхме подредили своя тържествен строй под трите знамена, завоювани с неуморния труд на нашите ръце.

Никола ШАВАРКОВ

бригадир, дописник на в. „Борба“

СПЕЧЕЛЕНО ДОВЕРИЕ

си образование във вечерната гимназия, и за двамата ѝ сладки малчугани, за които е най-добрата мама в света. Спалното ѝ легло беше до дитето, защото хората бяха съзрели при предварителните срещи с нея и добротата, и добростта, и енергията в открития ѝ поглед. Какво, че е млада! Нали младежта именно дава повече сили! И хората от ул. „Гурко“ и надскалните къщи при Янтра, железничарите от гара Велико Търново, гражданите от целия район с радост поздравиха своята окръжна съветничка.

Вече трета година Любка е тежък приятел и близък човек. Тя се познава и съвместно работи с няколко съветници към Градския народен съвет за своя район, с членовете на ръководствата на низовите организации на Отечествения фронт. Но не само това — тя познава и хората от всяка улица, от всеки дом почти.

— Любке, ма, ела! Влез де, влез да видиш как е потръгнало! — я повикаха миналата година една група хора, които домове са надвиснали над самата река.

Любка разбра тревогата ѝ и заживя с нея. Ходиха в

Градския народен съвет със съответния съветник. Обещаха да изпратят работници и да укрепят скалите. Но нещо все се бавеше работата. Отидох повторно — и пак резултат никакъв! Тогаваша Любка се отнесе до заместник-председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет — инж. Атанасов. Не забрави тя грижите на тия свои избиратели, докато не влезе отново в домовете им, докато не се убедя, че пропукването е престанало.

А в повечето случаи — уж дребни на глед неща: да спреш при хората, да ги изслушаш, да видиш сам, че тук водопроводът се е поверил, че там паранетът се е изкърил и да действуваш за оправяне им. . . . Уж дребно е да поздравяваш усмихнат и, колкото да бързаш, да се отбиеш в къщи, щом те викат, да щипнеш палачите малчугани по зочерните бузки, да поговориш за работите, и за работата, и за грижите на хората. . . . Уж дребно на глед — дори Любка сама смята, че е недостатъчно. А то добрата дума и изпълнението надвигват обещание, дружеското кимване и споделяната тревога са

изковали малко по-малко голямото доверие на хората — на старите и младите, на работниците, на пенсионерите — на всички.

По калдъръма, под сводите на лозите, край чаршиците и прозорците, където пламат цветовете на мушката, по „Гурко“ и „Крайбрежна“, по „Коло Фичево“ или „Бяла Бона“ често минава едно стройно слабичко момиче. То не живее тука, в тия чудни като в приказка подредени къщи. Това е Любка. Погледът ѝ, както винаги, е бодър, открит, макар че край очите ѝ понякога се появяват сенки. „Може би е била нощ на смяна“ — мислят загрижените насядалци по праговете старци. Те знаят, че Любка вече втора година е на ежегоден пост край флаерите в предавния цех на памукотекстилното предприятие „В. Мировиков“. И донякъде от любовничество, а повече от грижа жените продължават да комментират.

— И как ли смогва, мари, туй момиче!

— Пък все засмяна. . .

— И червста, червста. . . гледий как стъпва!

— Любке, — провикват се

Ще се представим ли достойно?

ДО КРАЯ НА ТАЗИ ГОДИНА, по инициатива на Централния комитет на Комсомола, ще се проведе национална конференция по техническия прогрес и техническото творчество и майсторство на младежта.

Националната конференция ще бъде предшествувана през септември от окръжната конференция и съответно от окръжната изложба с изобретения и творчество на младежите. За достойно представяне на окръга трябва с пълна сериозност и творческо търсене да се започне работата от сега.

Какво обаче е положението? Все още задачите и усилията са слабо популяризирани сред младежите от окръга. Има организации, като градската комсомолска организация в Елена, които още не са се замислили дори върху работата, която им предстои. До скоро изоставаше с популяризирането на тия мероприятия и такава голяма организация, каквато е организацията при Държавни захарни заводи в Горна Оряховица. Сега там сериозно се обмисля с какви експонатите ще се представят на изложбата младежите от завода и по какви въпроси в процеса на подготовката на конференцията ще работят, ще дискутират, ще вземат

задачите пред дружествата и организирано придвижва изпълнението. Градският комитет на ДКМС във Велико Търново. Работи се вече за подреждането на градската изложба на техническото творчество на младежта от града, предхождаща окръжната.

Интересни замисли имат и комсомолците от ДМЗ „Червена звезда“ в Дебелец. Те започват вече подготовката на техническа конференция по въпросите за качеството на произвежданата от тях продукция.

Достойното представяне на окръга на такава национална конференция е задача, която ваща се в голяма степен с работата на младежите от окръга по обявения вече от две години конкурс „За личен принос в техническия прогрес“. Буди недоумение обаче безразличият, с който младите специалисти, рационализатори и изобретатели се отнасят към него. До сега от целия окръг има подадени само два новини талона за участие в конкурса.

На националната конференция по техническия прогрес, на изложбата по техническото творчество на младежта, комсомолците от нашия край имат сили да се представят с оригинални, издържани в техническо, икономическо и естетическо отношение работи. И ще се

Добре, навреме поставя представят!

ЗА АКТИВЕН ДЯЛ

ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ ГОДИНИ у нас бяха залесени хиляди декара гори. И с право. Защото задачата за създаването на нови гори е едно важно мероприятие на нашата социалистическа икономика.

За активен дял в залесването Централният комитет на Комсомола и Комитетът по горите и горската промишленост, Профсъюзът на работниците от горите и горската промишленост обявиха съревнование между комсомолските организации, пионерските и средношколските бригади и лагери, през лятото на тази година.

Младежите от горските райони трябва да се включат в залесването, поддържането и опазването на горите. Младежите и пионерите от полските райони най-активно да създават нови насаждения от тополи и други бързорастящи дървесни видове.

На първенците бригади, лагери, организации и дружества ЦК на Комсомола предвижда награди — ескурции в чужбина, часовници и почетни грамоти.

За най-активно участие в залесителните мероприятия, за създаване на най-много горски култури, за тяхното отглеждане, за поемане шефство над паркове и градини в населените места — ще бъдат раздадени награди и за окръга при отчитане на съревнованието в окръга.

Учениците помагат

Работниците и служителите от Опитната станция по зеленчукови култури в гр. Горна Оряховица използват всеки благоприятен час за работа в полето. В този изключително труден момент на помощ на станцията се притекоха учениците. Всеки ден на групи ученици-чавдарчета, пионери, комсомолци от различните училища на града извършват по блоковете различна работа. Чавдарчетата от училище „Христо Ботев“, кв. „Калтинец“, оплевиха лацерната. Пионерите от училището на гарата разредиха цвеклото, помагачи и в парниците.

Похвална е дейността на комсомолците от Техникума по хранително-вкусова промишленост в града и на Селскостопанския техникум в гр. Лясковец. В работата те не отстъпват на възрастните работници. Особено голяма е заслугата на учениците от Селскостопанския техникум, които работиха по сортово почитване на семпродовните посеви.

Сега в станцията провеждат производствената си практика над 50 ученици от Политехническата гимназия в града. В следващите дни ще започне работата и ученическата бригада, която ще работи на две смени по отглеждане и прибиране на селскостопанските култури.

Кирил Ив. Панайотов

от другия край насядалите жени, — ела да видиш какво сме направили.

Само пея място те открили, пея пръст сред скалата и засели розов храст. Нещи ржка присяга към първия цял и го подава на Любка.

— Ох, ама защо откъснахте розичката?

— Нищо, нищо. . . на свой човек я даваме, вземи! — като не назоворили се отговарят всички еднакво.

Блага ЙОРДАНОВА

ВИНАГИ ЗА ПРИМЕР

Най-важната задача за Иван Рачева беше да спечели доверието на клиентите. Това тя постигна като се стремеше да ги опознае и да ги посрещне и изпраща внимателно и, като предлага на клиентите си само висококачествени стоки.

Иванка Рачева е постоянен първенец на ГТП „Здрава храна“ — Горна Оряховица, по наградите, които е получавала, служител като импулс за нея и цялата бригада за завоюване по-големи успехи. В чест на 20-годишнината на социалистическата революция тя стана носител на аления паспорт на трудовата слава и юбилейната значка, а тази година беше удостоена със званието „Отличник на Министерството на външната търговия“.

Тези високи отличия я дължават много. Стремелът на Иванка Рачева и останалите членове на бригадата е един — да не отстъпят първенецството в предприятието, да бъдат за пример на останалите търговски работници от селото.

Ганка ДОСЕВА

ВОЮВАТ ЗА ПЪРВОТО МЯСТО

През 1964 година краварите от ТКЗС в с. Моравя надониха по 3109 литра мляко от фуражна крава и се наредиха на първо място в окръга. Колективът беше удостоен и с високото звание „Ферма за комунистически труд“.

Тази година моравските животновъди също се стремят към челното място. При план за година 868 т мляко, за първото шестмесечие само до 15 юни е добито 468 118 литра или 53 438 литра мляко в повече. До края на месеца преизпълнението ще се увеличи. Някои доятчи отчитаха преизпълнение на шестмесечната си задача. Комунистката Кръстина Цветанова, вместо 21 950 литра мляко до 15 юни, е надвила 24 095. А Думи Асенов вместо 21 530 — 24 539 литра. Добре изпълняват плановите си и останалите доятчи във фермата.

Колективът не само изпълнява производствени си задачи, но и повишава своите знания. Тук добре работи школата за комунистически труд и редовно се изнасят информации по текущата политика.

Фермата е на вътрешностопанска сметка. Освен в счетоводството, тя грижливо се води и във фермата от бригадир Асен Личков и техник-осемителя Иван Попов. На събираня в края на всеки месец бригадирът отчита изпълнението на вътрешностопанската сметка по всички показатели — изпълнението на плана за общата продукция, материални разходи, чиста продукция, изразходван пряк и косвен труд, чист доход. Освен това на 15 число на месеца се отчита съвкупното и изпълнението на плана по

млекодадо — общо и по гледки.

Воденето и редовното отчитане на вътрешностопанската сметка дава възможност през всяко време да се види какво е изпълнението на плана и спомогат за мобилизиране силите на колектива за получаване на повече продукция с по-малко разходи. Така, например, на 12 и 13 юни бригадата организира последователно трудови дни за уреждане лагера на животните, с което се прави икономия на труд и средства.

Преизпълнението на шестмесечния план и желанието, с което работят моравските животновъди, говорят, че и тази година те ще преизпълнят годишния си план и обещанията.

Г. Атанасов

ПРЕД ДЕНЯ НА СТРОИТЕЛЯ

Стройрайонът в Свищов се утвърждава, като един от най-добрите във Велико-Търновски окръг. С постигнатите резултати през първото тримесечие, колективът отново стана носител на зването „Район-първенец“. Цифрите 124,2 на сто изпълнение на плана по обем на строително-монтажните работи, 3,11 на сто изпълнение на снижението — при план 2,07 на сто и други, говорят сами. А, като прибавим и това, че производствеността на труда е нараснала със 17,76 на сто в сравнение с първото тримесечие на 1964 г., се уверяваме,

ОТКРОВЕН РАЗГОВОР ЗА КАЧЕСТВОТО

В бонбонната фабрика при Държавни захарни заводи Горна Оряховица се проведе откровен разговор за качеството на захарните изделия. На тази интересна среща присъстваха представители на много търговски организации от окръга, началници на отдели, бригадир, наместници и активисти на фабриката.

Инициативата на колектива на фабриката да си поговорим открито, — подчерта председателят на „Наркооп“ от Горна Оряховица С. Чимов, — е много хубава! За постиженията няма да говорим. Те са безспорни.

По-нататък той говори главно за някои пропуски в работата, констатирали от търговските работници. Например: опаковка и външен вид на кутиите за бонбони „Лакта“, докато, вафли, качеството на тахан халвата.

Търговските работници споделиха, че е необходимо да се опаковат захарни изделия с по-малък грамаж, които са по-удобни за транспорт и отговарят на нуждите на купувачите. Своето мнение и констатации за захарните изделия споделиха в изказванията си Ив. Давидов от селкооп в с. Бяла черква, П. Балев от Окръжното търговско предприятие, К. Илиев от отел „Търговия“ при ГНС — Горна Оряховица, Спасов от ЖП бифет, представител от селкооп с. Поликраище и други.

Интересно бе изказването на заместения инспектор при отел

Началникът на фабриката инженер Ж. Шивачев оцени високо мнението на търговските работници, които са в контакт с потребителя и подчерта, че то ще помогне на колектива за производството на повече асортимента и още по-добро качество на захарните изделия.

Ст. Градничарова
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

Спокойно отдават в тези дни своите сили на работа в полето младите майки-кооператорки от село Поликраище. Храната за техните малки деца е осигурена. Всекидневно в млечната детска кухня в селото, под ръководството на майсторката Зорка Удварева, се приготвя вкусен обяд — супа, пюре и десерт, които се получават на сравнително ниски цени.

На снимката показваме момент от раздаването на храната в кухнята.

Почвеното плодородие при напояването може да се повиши и... да намалее

Получаването на високи и стабилни добиви от селскостопанските култури е възможно, когато умело и ефективно се използва земята и се повишава нейното плодородие. Съвременното развитие на науката и техниката спомогат твърде много в това отношение. В действителност, обаче, не навсякъде в практическата дейност на стопанствата в окръга се получават добри резултати.

Основните фактори, които ограничават плодородието на почвата, са честият недостиг на почвена влага и сравнително силното обедняване на почвите по отношение на азот и фосфор. Затова, като основни насоки за повишаване производителността на земята и регулиране на почвеното плодородие трябва да се считат правилното напояване, торенето, обработката и редуването на селскостопанските култури.

Ето какви сочат резултатите от един опит, изведен в станцията в Павликени. Напоявано захарно цвекло един път през вегетацията е дало 3090 кг кореноплоди от декар, от втора поливка — 4030, трета — 5235 и при четири — 6180.

През миналата година, която се характеризира като нормална по отношение на валежите, които през вегетацията на растенията бяха над 450 литра на кв. метър, от напояването захарно цвекло се получи 4984 кг кореноплоди от декар, а при напояването с 2 поливки през вегетацията — 6680 кг. През същата година напояването царевича даде в повече 146 кг царевича зърно от декар при извършването на 2 поливки, люцерната 480 кг повече сухо сено от декар при извършването на 3 поливки и т. н. Подобни резултати са получени в много стопанства на окръга. Значително по-голям ефект се получава там, където поливането се съчетава с торенето.

Но докогато за необходимостта от провеждането на вегетационни поливки през годината има пълна убеденост на работещите в селското стопанство, то за извършването на системно многогодишно напояване на една и съща площ съществуват мнениа, че се намалява плодородието на напояваните земи. Постава се въпросът повишава ли се или се намалява почвеното плодородие при продължително

напояване на земята? Досегашните проучвания у нас и в чужбина дават основание да се направят някои конкретни изводи в това отношение. Установява се, че промените в напояваните почви се извършват по-бързо в сравнение с ненапояваните. Това изисква по-добре да се познават тези процеси, за да може да се предотвратят своевременно отрицателните последици от напояването.

Проучванията показват, че в развитието на почвите при поливни условия съществуват две тенденции. Първата от тях е положителната, при която многогодишното напояване оказва благоприятно влияние, като спомогат за повишаване на почвеното плодородие. Това се осъществява при условие, че се извършват правилно поливките на фона на висока агротехника при отглеждането на селскостопанските култури. За потвърждение на този извод има много научни и практически примери.

Най-популярен в световната литература е опитът на известния у нас съветски учен проф. Антипов-Каратаев. Той установил, че при провеждането на правилно напояване в продължение на повече от 60 години не се забелязва намаляване на почвеното плодородие, а напротив, увеличаване. Мощността на хумусния хоризонт и съдържанието на хумус в него са се увеличили. Главната причина за това е, че при висока влажност на почвата се мобилизират трудно усвоимите хранителни вещества чрез активизиране на микробиологичните процеси в почвата и растенията дават повече надземна растителна маса и съответно по-висок добив и повече коренови остатъци в почвата, от които се образува хумусът на почвата. По такъв начин в кръгооборота на веществата в природата се включват с всяка изминала година повече хранителни елементи, които служат за основа на получаването на повече и по-евтина селскостопанска продукция в поливното земеделие.

Изведените в станцията опити показват, че при напояване в почвата остават от 650 до 1200 кг сухи корени, докато при поливни условия те са от 400 до 600 кг. Постоянното нарастване на получените добиви от селскостопанските култури в поливните райони на страната говори, че

плодородието на почвата при провеждането на продължително напояване не се намалява. В интензивно поливаните зеленчукови градини падане на почвеното плодородие не се наблюдава, благодарение употребата на по-големи количества торове и провежданата добра агротехника.

Едновременно с положителните страни на напояването, в почвата се проявява втората — отрицателна тенденция на развитие, която влошава състоянието на напояваните земи и намалява тяхното плодородие. Тя често пъти може да вземе връх над положителната тенденция, когато се извършва неправилно напояване и провежда лоша агротехника при отглеждането на селскостопанските култури.

На първо място най-слабо изразените форми на вредно въздействие върху почвеното плодородие се явяват измиването на хранителните вещества от орния слой и влошаване на водно-физическите му свойства. В почвата при поливни условия, както натрупването на хумуса, така и неговото разлагане, става по-бързо. Ако не се редуват правилно културите и се извършват неправилни поливки, като така нареченото „диво заливане“, за няколко години може да намалее запасите на хранителните вещества в орния слой, където са разположени повечето от корените на растенията и да не се получат запланираните добиви от тях. Изследванията в станцията показват, че през последните 10—15 години хумусът в черноземните почви е намалял от 0,5 до 1 на сто. Азотът и фосфорът в тях се намират в количества — от 25 до 50 мг на 1 кг почва, вместо 90—100 грама.

В поливните земи на окръга се забелязва почвите да стават по-кисливи, по-уплътнени, склонни към образуване на почвена кора, чапукване и при оран да се накръпват на буши. Разрушаването на почвената структура и изгубването на реховатостта е една постоянна и реална опасност.

На второ място влошаването на напояваните почви може да приеме крайните си форми в заблатяване и засоляване при ниски безоточни тераси и ерозиране на почвата при стръмни терени. Въпреки че по-голяма част от подпочвените води в района на Росишката напоителна систе-

ма имат транзитен характер и по състав не притежават отрицателни качества, поради неправилно напояване и неподдържане в изправност на отводнителните канали се констатира покачване на тяхното ниво и на някои места частично заблатяване.

Налице са предпоставки за намаляване на почвеното плодородие в поливните райони. За да не се допусне това, е необходимо да се приложат редица мероприятия, които да предотвратят или намалят до минимум вредното действие на многогодишното напояване.

Какво трябва да се направи? На първо място изниква въпросът за повишаване културата на поливането, като ежегодно се разширяват площите на дъждяване и се явява все по-широко гравитационно високопроизводително напояване с малки поливни струи от 0,5 до 1 литър в секунда, в зависимост от наклона и филтрацията на почвата. Необходимо е да се извършва основно и текущо поддържане на поливните площи, да се обличават напоителните канали при леките почви, а отводнителните канали, които са затлачени, да се продълбочат и почистят. Стопанствата с много поливни площи следва правилно да извършват поливките, като не подават излишни количества вода и определят момента на поливането с лабораторни методи.

Много важно е и внедряването на химизацията в поливното земеделие. Площите в поливните райони трябва да се наторяват ежегодно най-малко с 1/3 завишени норми минерални торове, които безспорно ще осигурят повече и по-евтина продукция. Добре е да се отделят повече хербициди и преработки за борба с болести, неприятелите и плевели по културните растения, които почесто се явяват в поливните участъци. Тогенето с бакте риални и микроторове също трябва да се разширява. В опит, изведен в станцията, торенето с молибден дава увеличение на добива при люцерната с 40 на сто. Нужно е да се търсят и резерви за увеличаване органичното вещество в почвата, чрез засяване на втори култури зелено торене

чийто ефект се равнява на дей-

ство на 2 тона оборски тор. Обработката на почвата също не е за подценяване. Тя трябва да се извършва на високо агротехническо равнище. Понеже най-благоприятният срок за нейното провеждане в поливните райони е по-кратък, изниква и въпросът за повече и по-разнообразни машини. Установено е, че не всяка обработка разрушава почвената структура. Ако почвата се обработва в момента на нейната кипрост, се получава и най-добър стопански ефект.

Правилното редуване на културите в стопанствата е особено важно. В поливните райони е наложително най-малко 10 на сто от площта да се засява с люцерна, която спомогат за подобряване на почвеното плодородие. Тревните култури в някои страни заемат 20—25 на сто от площта. Установено е, че културите биват подобряващи и слабоподобряващи почвеното плодородие. Към първата група спадат бобовите растения, а към втората — зърнено-хлебните и някои окопни. Затова правилното им редуване ще спомогне да се повишива непрекъснато почвеното плодородие.

Особено внимание заслужава борбата с почвената ерозия, която се явява специална противоерозийна агротехника. Излизаняе и необходимостта от засилване помощта на науката в поливното земеделие, като се организира окръжна агрохимична лаборатория за проследяване изменението на почвите при напояване и определя тяхната торопотребност.

Почвата, като всеки растителен и животински организъм, се изменя. От нашето умение зависи дали това изменение ще бъде в прогресивна посока. Наша задача е, както сме създали високодобивни сортове растения и високопродуктивни животни, така да създадем и високоплодородни почви. В условията на социалистическото поливно земеделие това е напълно възможна и реална задача.

Ст. СТЕФАНОВ

научен сътрудник при Ком-плексна опитна станция — Павликени

ЗНАМЕТО В РЪЦЕТЕ НА СВИЩОВСКИТЕ СТРОИТЕЛИ

че районът е сериозен претендент за първо място сред строителите.

За успехите има много причини. Не може да не се отбележи създадената добра организация за навременното и ритмично осигуряване на обектите с необходимите материали, работна ръка и механизация.

За осъществяване на пряк контрол, оказване помощ на мястото за изпълнение на организационно-техническите мероприятия, план-графичните и другите задачи, хората от административното ръководство, заедно с профкомитета съответно отговарят за обекти и група обекти. Този конкретен контрол се оказва ефектен и спомогна всеки член на колектива ежедневно да се интересува от хода на работата по строителните обекти

и да взема бързи мерки за уреждане на въпросите, ако се получат известни неудачи и тежки места. Именно това постоянно напрежение в работата на всеки работник, технически ръководител и служител дава и хубавите успехи в чест на Деня на строителя — 14 юли.

През първото тримесечие по-стъпиха и 6 рационализации, от които две са внедрени с икономически ефект над 10 000 лева. А контролните цифри за рационализациите на района са вече преизпълнени с 548 лева.

Основното направление в рационализаторската дейност в строителната организация са заменките на предвидените по-скъпи видове работи по проект-сметните документации с по-евтини и с по-голям икономически ефект. През второто три-

месечие са предложени нови 3 организационно-технически подобрения с икономически ефект над 5300 лева, които скоро ще намерят приложение в строителството.

Голям дял в преизпълнението на основните икономически показатели и обещанията имат бригадните колективи, които успешно се борят за почетното отличие „Майстор Колю Фичето“. Строителите изпълняват строително-монтажни работи с близо месец напред.

В чест на Деня на строителя свищовските строители сплотяват редици и разгарят с нови сили съревнованието за висококачествено строителство.

Константин БАКЪРДЖИЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Свищов

Работническа експедиция

КАКВО ЗНАЕМ ЗА КОЛЮ ФИЧЕТО

ТАЗИ ХУБАВА инициатива се роди в нашата бригада и допринесе много за разноеобразяване на просветната работа в бригадата и повдигане самочувствието на строителите.

Във връзка с обявената експедиция, ние се запознахме подробно с биографията на Колю Фичето, по-сетиме и някои от неговите строении. Особено се възхи-тихме, когато наблюдавахме

къщата с маймунката и хана на Хаджи Николи във Велико Търново. След това посетихме гроба на големия майстор Колю Фичето и го обичихме със свежи цветя.

ДИМО МАРИНОВ

бригадир на бетонов възел — Велико Търново

И БРИГАДАТА на Петър Грозев при Стройрайон Велико Търново се включи в обявената експедиция. На събиране в клуба на бригадата бе прочетен доклад за Колю Фичето.

Бригадата се зае в извън работно време с почистване то гроба на прочутия майстор, който е близо до обекта, на който тя работи. Строителите укрехиха стария паметник, направиха ограда и посадиха цветя.

Ив. МАРИНОВ

профгрупорг

В КЛУБА НА БРИГАДАТА просветният на профкомитета Денка Кирова изнесе интересна беседа за живота и строителната дейност на прочутия майстор Колю Фичето. Разглеждахме репродукции от негови строении, автографи, портрети и др. С това ние се включваме в обявената експедиция и се готвим за достойно посрещане Деня на строителя.

Ив. НОНЕВ

бригадир във В. Търново

ДИП „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

1. Старши технолози-инженери;
2. Технолози;
3. Старши конструктори — инженери;
4. Конструктори;
5. Химици;
6. Началник лаборатория.

Предприятието осигурява подходяща квартира. Заплащане по щатната таблица.

ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО

ЖЕЛЕЗОПЪТНИЯ ТРАНСПОРТ — гр. ДРЯНОВО

През учебната 1965/66 год. ще приема младежи и девойки, завършили VIII клас, не по-възрастни от 16 години по следните специалности:

1. Машинни шлосери;
2. Електромонтьори — силни токове;
3. Електрозаварчици;
4. Стругари-фрезисти.

Приемат се кандидати от следните окръзи: Габровски, Велико-Търновски, Ловешки, Плевенски, Кюстенридски, Търговишки, Старозагорски и Бургаски.

Срок на обучението — две години.

Кандидатите трябва да представят следните документи:

1. Молба, в която се посочват специалностите, по които се кандидатстват;
2. Свидетелство за завършен осми клас;
3. Удостоверение за раждане;
4. Декларация, подписана от кандидата и родителите му, с която се задължава след завършване на училището да работи най-малко три години по разпределение в жп транспорт.
5. Документ за предимство (ако има такова).

Срок за подаване на документите — 10. VIII. 1965 г.

Курсистите получават безплатно работно облекло, а част от тях и стипендия. Към училището има добре обзаведен стол и обзавеждане. Завършилите успешно могат да продължат образованието си в техникум вечерно или заочно.

Документите се приемат всеки ден в канцеларията на ПТУ по жп транспорт — гр. Дряново, телефон № 315.

В КОНКУРСА за младите литературни творци, работещи и живеещи на територията на окръга, участваха 40—50 автора. Явно, че това не са всички, но и то говори за подем, за ръст в едно трудно дело. На младостта се възлагат големи надежди, защото нейно е бъдещето. Така е и с младите творци в областта на литературата, на онези, които се оформят и израстват сред народа и носят в сърцата си самата съвременност. Това, наред с таланта и дарбата, е явна предпоставка за създаване на вълнуващи творби. Разбира се, те още са длъжници на времето, не всички ще стигнат докрай по трудния път на това изкуство. Хубавото е, че у всекиго от тях ще остане по нещо от любовта към художественото слово.

В конкурса са отличени само 7 автори. В много и от останалите имаше светли проблисъци и верни нотки, но те са само тук и там. В повечето от представените творби тия проблисъци се губят в многословието, в разхляпването, някои не звучат съвременно, други се впускат в сладкавения сантименталност. Общото мнение на журито под председателството на члена на Съюза на българските писатели, поета Атанас Смирнов, е, че на мнозина автори не липсва усет за красивото, за трудната и треплива работа на извайване цялостна творба.

Ние поднасяме на читателите част от отличените творби на млади литературни работници, имената на повечето от които са известни от страниците на в. „Борба“.

ПЕНЧО КАРАЛИЕВ

Балада за продължението на Шехеразада

На поета-партизанин Марко Ангелов от с. Горски Сеновец, паднал в борбата против фашизма.

Равни нива,
где ще се скрия на завет?
Обръч от пушки
пуцат куршуми към мен.
И стана по-страшно
от жарвава Шипка!
Ръка,
вместо да улчува врага,
улчувай сърцето ми!
Без баеве!
Едно-о-о! Две!
Чух моя гърмеж
сред споните сарая.
Небето се счули.
Слънчеви късове
порязоха моите очи.
Хукнаха кучета —
бесни —
за повишение;
лакоми —
за главата ми с висока цена.
Но аз, като в приказките
на Шехеразада,
пожълтях от умраза
и се превърнах
на едно пишенично зърно.
Кучета!
Те псуваха
с език на змия.

Те ровиха
като къртове слепи
и ме заровиха в угара,
Спах във земята
и жадно
них септемврийския дъжд.
Слушах трептежа
призивен
за трепетлики — моми
и мойто леговище стопли
слънцето,
с рани заръбени.
Оставих в земята
туптежа на тежката болка.
Жълтата риза облякох
на пишеничния клас.
И белия вятър целуна
свс слънчеви устни
снагата ми.

„Колко е хубаво!“
Една птичка
чу моите думи
и зърно по зърно
класа изкъла.
Аз се превърнах на песен.
Птичката пее!
Пилей работата ми,
както ковача
пилее искрите
при закаляване.

ГЕОРГИ ДАНЧЕВ

В затвора музей

Зад твоите прагове изтрети
позорно минало мълчи.
Говорят само от стените
затворническите очи.
Палацът някога гори ги
свс нажежени жезла,
но над рждавали вериги
те не отрониха съла.
Вървим потресени в затвора...
Експузроводе, замълчи,
о, нека, само да говорят

затворническите очи!
В килията на Филип Тотя
един ли комунист лежа,
един достоен ли потомък
на Стефан Караджа!
И във затвора, и в музея
не влизат слънчеви лъчи.
Като слънца тук днеска грейт
затворническите очи!

В. Търново, 1965 г.

ХРИСТО МЕДНИКАРОВ

Награда

Върху светналата сцена,
пред стотици вперени очи,
подлостта безрамно се разголваше.
Всеки стол в притихналата зала
слушаше със два юмрука свити.
Тишината се изпъна до последния предел
и се скъса.

— Подлец! —
някой със камшик ударил в полумрака.
Още миг и подлостта изчезна,
скрита от дебелата завеса.
Заплющя внезапно тишината,
оцветена от крещящо „бис“.
Вдигна се занесата отново
и познатия артист
появи се и затърси с поглед
оня, който крещал му: „Подлец!“
и към него ниско поклонил се,
сякаш получаваше венец.

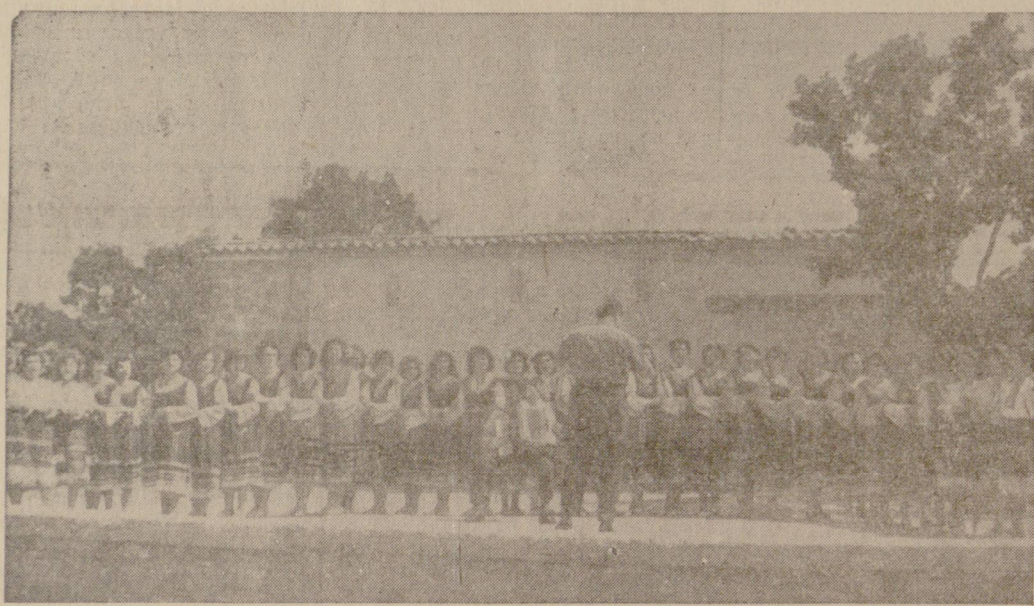
МОМИЧЕТО ПОД КЕСТЕНА

Ръмеше дъжд със музика примесен.
Григ шепнеше за своята любов,
притулен в клоните на уличния кестен.
И като ладии джърби пестроцветни
се люшкаха и плуваха забързани.
Едно момиче спряло бе под кестена.
Измокрено стоеше вцепенено
и стнчаха се капчици по бузите...
А любопитни минувачите
извървяха се и учудено
си мислеха какво ли не за него.
Един младеж ми смига и му рече:
— Я хайде с мен, а с него утре вечер!
Момичето не чуваше, не виждаше.
То плуваше в света богат на Григ
и беше тъй щастливо тук под кестена
във този миг.

На 20 юни т. г. край Петропавловския манастир се състоя събор на бригадите за комунистически труд от Държавни захарни заводи — Горна Оряховица. Беше изнесена богата литературно-музикална програма.

НА СНИМКАТА: Пее битовият хор при завода.

Сн.: Ив. ВАЧЕВ

ЗОРГЕ

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

от Сергей ГОЛЯКОВ

Владимир ПОНИЗОВСКИ

35)

Между Рихард и Шол вече отдавна съществуваша приятелски отношения. Сам, без да подозира това, Шол подготвяше за Москва най-важната информация за военно-промишления потенциал на Япония. Сравнително неодавна на Рихард самостоятелно се излагаше да събира сведения по тези въпроси. Той се заобиколи с широк кръг познати сред немските промишленици и инженери, работещи в Токио. Но всички тези хора бяха с много тесен кръг-гор. Всеки беше специален в своя отдален отрасъл и при това се беше, че сведенията, събрани от него на Рихард, могат да попаднат в ръцете на конкурентите. Всичко това много усложняваше работата. И тогава Рихард се досети. Той убеди Отт немското посолство да подготви обстоятелствени доклади за Берлин за икономическото положение на Япония. Този идея много се хареса на Отт. Съставянето на докладите беше поръчано на ма-

йор Шол. Когато у военния аташе се натрупаха достатъчно материали, той идваше при Рихард и те заедно подготвяха поредното донесение за Берлин.

Вече в болницата Рихард узна от Шол, че Япония купила в Германия няколко лиценза за производството на синтетичен бензин. Много важна новина. Бензинът е хляб за машините. И за специалните стратегическият запас гориво, с което разполага противникът, може да каже повече, отколкото други планове, разработени в генералните щабове. На Зорге стана известна и още една важна новина. Немската компания „Хайнкел“ е разположила в Япония секретна поръчка за производство на авиационни двигатели. Със сключването на тази сделка се занимавала специална комисия от немски инженери, изпратена в Япония по лична заповед на фюрера. Комисията щателно обследвала най-крупните японски авиационни заводи и съставила най-подробен план за състоянието на японската авиационна промишленост и за възможностите на нейното сътрудничество с хитлеристкото лутва-

фе. Шол показа този доклад на Рихард. И скоро Клаузен съобщава, че Центърът много се заинтересувал от този доклад и пожелал да предаде на „болния“ благодарност.

Съзнанието за това, че той се оказваше полезен, намирайки се даже в болницата, ободряваше Рихарда. При това приятелите му не го забравяха. Често идваше Вукелши. И също не с празни ръце. Те дълго говореха за това, как се развиват събитията в Европа. Великите държави явно поощряваха агресивните планове на Хитлер. Тласкаха го към нови авантюри.

40.

ЗАСЕГА не се безпокойте за нас тук. Макар тукашните краища да са ни крайно дотегнали, макар да сме изморени и измъчени, ние все пак си оставаме все същите упорити и решителни момчета, както и по-рано, пълни с твърдата решимост да изпълним ония задачи, които ни са възложени за великото дело. Сърдечно приветствуваме вас и вашите приятели. Моля да предадете приложеното писмо на жената и поз-

драви. Моля, понякога да се погрижите за нея... Рамзай. 7 октомври 1938 година.

41.

ТОВА СТАНА ТРАДИЦИЯ. Всяко утро по време на втората закуска Отт канеше Рихард при себе си и зад чашка кафе те обсъждаха последните новини. Веднаж Отт каза:

— Погледни какво са ни изпратили от японското контрапропагандно бюро. — Той протегна на Рихард украсена с гербове официална бланка на писмо.

Рихард взе хартията, бързо хвърли поглед по редовете.

— Доколкото разбирам, те искат германският електротехнически концерн „Сименс“ да им продаде своето най-ново оборудване за радиопеленгация. Оборудването! Жалко, че не пишат защо им трябва.

— Просто им е срамно да говорят за това, — усмивна се Отт. — Под голяма тайна неотдавна узнах от Доихара, че тук, в Токио, вече няколко години действат незаловен предавател. Контрапропагандното буквально е изпотрошено краката. Полковник Номура е побелял и от това си е спечелил инфаркт. Безпоощадно го ругаят на всяко съвещание. Считат, че работи голяма разузнавателна група.

— Обикновена японска шпиономания, — махна с ръка Рихард. — Убеден съм, че те вземат за разузнавачи и своите радиолюбители. В нашия век желаещи да побърбят в ефира колкото искат. Неотдавна някой ми разказваше за един такъв полумен от Хамбург. Той сглобил предавател и нощем наслука изпращал в ефира едно и също послание: три осмори. На езика на радиолюбители това значи: „Аз ви обичам.“ Гестало спираше беднягата, Измъкнали му цялата ду-

ша. А той се оказал обикновен шизофреник: решил да се обясни в любов на целия свят. В края на краищата го скрили зад решетките с обвинение в симпатии към комунистите. Те можели да вземат думите му за своя сметка.

— Вие сте непоправим хуморист, Рихард, — разсмя се Отт. — Но японците са убедени, че тук нещо не е чисто. Наистина, няма никакви улики, освен предаванията. Но и само това е напълно достатъчно. Ще се наложи да изпратим писмо на „Сименс“. В края на краищата трябва да помогнем на съюзниците.

— Изпращайте, изпращайте, господин посланик, — с нескришана ирония посветва Рихард. — Готов съм да дам ръката си за отчитане: освен двама-трима радиопеленгатори, те никого не ще заловят в своята мрежа.

За себе си помисли: трябва обезателно да предупредя Клаузен — нека се подготви за ново усложнение.

42.

НИЕ СТОИМ на своя пост и заедно с вас посрещаме празника в боево настроение. Рамзай, 21 февруари 1939 година.

43.

ПЪРВИЯТ СИГНАЛ за тревога подаде Мияги. Рисувал портрет на един генерал от Квантунската армия, — каза той на Рихард. — Вие, генералът поиска бързо да започне работата, защото му прекратяват отпуската и го викат в Манчжоу. Той наемка, че предстои също такава „работа“, както миналата година при езеро Хасан.

После позвъни Одаки. Гласът му беше в телефонната слушалка звучеше необикновено развълнувано:

Хиляда изгрева

Лиричен очерк за моя град

И ПАК ОТЕКНАХА стъпките ми по неравния калдъръм и аз се вслушах в еката им, и пак ми се стори, че къщите повториха тоя екат, а хората в тия къщи щастливо въздъхнаха и започнаха да сънуват най-хубавия си сън.

„Тин, тан... тин, тан...“
Завънляха къщите и ледцата чуха в съня си призивен барабан и видяха, че над града разцъфна букетът на най-хубавата ракета, която може да се направи. Далечното утро простря ръка и нощта потече из тесните улици на Варуша, заплетена уморените си паяжини из хладните дворове, замря под сенките на еркерите. В градинката на квартала двама влюбени прегърнаха люляковия храст, уплашени от кътиците ми стъпки.

„Не се страхувайте! Любавта е, която разстила пътеката на моите утрини. Здравейте, влюбени!“
Добро утро, мой град! Ти ме очакваш и знаеш, че ще дойда в тия часове, когато минутите на интимност са най-очарователни. Когато няма чуждо, завистливо око, когато тишината преди събуждането подлудява славеите, а янтрната река разплита косите си, за да посрецине изгрева. Слизам по раменете ти, и под краката ми покорно разтигаш кадифето на остарелите си квартали. Всяка утрин пътеката ми лъкагуши и сега отново се спирам с радостно предчувствие. Мога да слеза надолу, да слеза толкова ниско, че да усещам дишането

на реката, разлиляла огърлицата на „Гурко“, да изпитам отново сладостния шемет от вечността на красотата, да се вслушам в безмълвния диалог на първоямайстора с времето. Да усетя тръпките на она копане, който е родил тия надскални къщи, тий интимна и топла хармония, тоя чуден хаос, в който усещам мизантропията на барут, чувам ехото от далечен боен рог, виждам диплите на моминския ченз и топла женска гръд.

Колебая се, защото понякога пътеката ме води нагоре, нагоре, където вятърът издухва очарованието от миналото и идващата светлина засиява с белотата на едно ново Велико Търново... Един нов град, една нова диадема, в която широките стъкла на прозорците са като измумурди, тонущо плуфувани. Ароматът на мушкато и хоросан ми напомня едновременно и за селския двор, за токущо издоеното мляко, и за припламвания на електрожен и арматура. Понякога тук идвам през деня, за да броя телевизионните антени и да снимам ония бабички, които в двата квадратни метра садят лук и репички, и все още не могат да се помирят с мисълта, че на техните години може да се живее, без да се работи.

Двата часовника отмерват по три удара. Тържествено, спокойно, с едва уловим акцент на предизвикателство. Вече е време, време е! Време е влюбените да се целунат за последен път през тази нощ, време е да чул будилника от оная къщица,

в която живее най-страстният въдичар, време е да срещна млекаря с каручката, време е да светнат прозорците на ония, които ще тръгнат по оная пътека, която всяка утрин ме маме надолу. Те ще бързат и няма да имат време. Ще бързат, все още усещайки топлината на домашното легло, ще бързат и стъпките им ще кънтят поиначе.

„Раз-два... раз-два...“
А къщите ще застанат мирно и ще отдадат чест, защото тия мъже и тия жени са от първата смяна!

Раз-два, раз-два!
Теленото мостче се люлее и по талпите почукват весело точетата. Много точетата. Стотици точетата. Точетата на третата смяна. Аз стоя облегнал гръб на моята тополя и се вслушвам в тая утринна музика, за да уловя она, най-чистия, най-бисерния звън. Моето момиче тази седмница е нощна смяна и всяка утрин я посрещаме, аз и моята тополя, Янтра разплита косите си и ми се усмива. Тополата рси пухкав сняг, а в храстите славеите се целуват.

Раз-два, раз-два!...
Една топла ръка е в ръката ми. Една мъничка ръка с топлината на третата, нощната смяна.

— Кога ще изгрее слънцето?

— Скоро, съвсем скоро, — отвързва аз и ние хукваме нагоре по стария хълм. Тополата се смее доволно, защото по раменете на момичето има памучен снежец, който много прилича на нейните пухчета.

И посрещаме изгрева. Древният хълм се радва и мъдро мълчи, верен на стародавните си заклинания. А ние не гледаме натам, откъдето ще изгрее слънцето. Ние се обръщаме към града и прехласнато чакаме она миг, когато в прозорците му зарозовеят хилядата изгрева.

Изгревите, които никой не може да ни открадне!

Д. НАЧЕВ

СТЕФАН ВЪЛКОВ

НА УТРЕШНАТА УЛИЦА

ПО ТУХЛИ,
ПО ДЪСКИ И КАЛ,
ПО УТРЕШНАТА УЛИЦА
МИНАВАТ НОВОБРАЧНИТЕ.
НАД ТЯХ ВИСОКО ДВАТА КУЛОКРАНА
СВ СКОЛЧУВАТ В ТРИУМФАЛНА АРКА.
С ТРУДНОСТИ ЗАПОЧВА
ОБИЧАЙТ ИМ ПЪТ
ПО УТРЕШНИЯТ ДЕН
НА УТРЕШНАТА УЛИЦА ПРИЛИЧА.

— Обезателно трябва да се срещнем, Зорге-сан!

Те се срещнаха в книжарницата на Минамото-мати. Магазинът беше голям. Рихард, както и Холдзуми, бяха постоянни купувачи, и никой тук вече не им обръщаше внимание. Те можеха колкото си искат да се ровят по рафтовете, да прехвърлят и разлистват книгите.

Те се срещнаха в най-отдалеченото кътче. Убедили се, че наблизо няма никой, Холдзуми започна тихо да разказва, разлиствайки томче стихове:

— Позвъних ви веднага, щом излязох от принц Кононе. Вие вчерта у него имаше съвещание с ръководни дейци на армията. А днес сутринта той извика нас, група икономически и финансови съветници, и предложи бързо да направим сметка за средствата и материалите, необходими за прехвърляне на войски в района на Барга. Този район е разположен на територията на Манчжоу, на самата граница със Съветска Русия и Монголия. По време на разговор на принципа на телефона долових названието Буир-Нур и Халхин-Гол. Първото е езеро, а второто река, и двете на територията на Монголия. Очевидно, подготвя се нова провокация.

— Вие трябва да направите сметка за прехвърлянето на какво количество войски? — запита Рихард.

— Отначало за един пехотен и един кавалерийски полк, после за няколко дивизии, танкови и артилерийски части, няколко авиополка... Тези мащаби ме и тревожат.

— Много важна информация, — замислено каза Зорге. — Дръжте ме в курса на всички новини, даже и най-незначителните.

В обкръжението на принца,

който по това време заемаше поста премиер-министър, се намираха двама университетски другари на Одаки: Усуба Томохико и Киси Митидзо. Това бяха много осведомени млади хора, с които Одаки често обсъждаше политически въпроси. Те се срещаша редовно, отначало в квартирата на Усуба, а после в ресторанта на хотел „Момрой“. Приятелите на Одаки бяха за него не само важен източник на информация. Той проверяваше чрез тях правилността на своите оценки за тия или ония събития и чак след тази щателна проверка правеше съобщения на Рихард. Ако обаче някой от приятелите питаше за съвет, той, преди да им даде препоръка, искаше от тях документи за изучаване. Естествено, че Рихард скоро узнаваше тяхното съдържание.

Зорге много ценеше предаността на своя приятел, щателно го пазеше от най-малка опасност. Именно по негов съвет Одаки стана член на архирекционната „Асоциация за подпомагане на трона“, само участието, в която беше напълно достатъчно, за да отклони от него всякакви подозрения.

Но на Рихард се налагаше да се погрижи не само за безопасността на своя приятел. Отдавайки необходимото на големите знания и връзки на Одаки, Зорге постоянно го насочваше на работа по необходимото русо, фиксираше вниманието му на най-важните въпроси. Тази системна възпитателна дейност даде блестящи плодове. Колкото по-твърдо ставаша антифашистките и антиеврейските възгледи на Одаки, толкова по-значителен се оказваше неговият принос в битката за мир, за безопасност на първата социалистическа държава, която той наричаше най-предан приятел на Япония.

(Следва)